

DECIZIA nr. 259/2014
privind soluționarea contestației formulate de
domnul X,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. x/2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice cu adresa F.N., înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. x/2014, cu privire la contestația formulată de domnul X, cu domiciliul în X.

Obiectul contestației, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice Sector 1 sub nr. x/2014, îl constituie Decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din cedarea de folosinței bunurilor pe anul 2014 nr. x/2014, comunicată prin poștă cu confirmare de primire în data de x.2014, prin care s-au stabilit plăți anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate în sumă totală de x lei.

Constatând ca, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin.(1), art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de domnul X.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin adresa înregistrată sub nr. x/2014 la Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice, dl. X contestă decizia de impunere privind plățile anticipate nr. x/2014, arătând că este ridicat nivelul cheltuielilor de contribuții de asigurări sociale de sănătate și altor cheltuieli, invocând în susținerea contestației și motive de sănătate.

II. Prin Decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din cedarea de folosinței bunurilor pe anul 2014 nr. x/2014, organele de impunere ale Administrației Sector 1 a Finanțelor Publice au comunicat contribuabilului plăți anticipate privind veniturile din cedarea folosinței bunurilor în sumă de x lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile contribuabilului și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații se poate pronunța pe fond asupra acestui capăt de cerere, în condițiile în care contribuabilul nu prezintă motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația.

În fapt, domnul X a obținut venituri din cedarea folosinței bunurilor, activitate pentru care datorează plăți anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate.

Urmare depunerii declarației privind veniturile realizate pe anul 2014 nr. x/2014 de către contribuabil, Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice a emis Decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din cedarea de folosinței bunurilor pe anul 2014 nr. x/2014, prin care s-au stabilit obligații de plată cu titlu de plăți anticipate pentru CASS în sumă de x lei, decizie ce s-a emis informatic la nivelul veniturilor estimate anului 2014.

Prin contestație, deși contestă Decizia de impunere privind plățile anticipate nr. x/2014, contribuabilul nu aduce argumente, nu invocă temeiuri de drept aplicabile în perioada stabilită și nu prezintă documente în susținere, cu referire la modul de calcul aplicat de organul fiscal la stabilirea bazei de calcul sau CASS calculată în baza declarației sau contractului de închiriere.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) și lit. d) din Codul de procedură fiscală, republicat:

„1) *Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]*

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază [...]”.

Din dispozițiile legale invocate mai sus, se reține că în contestație contribuabilul trebuie să menționeze atât motivele de drept și de fapt, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Se reține că contestatarul nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze, nu a invocat niciun articol de lege aplicabil în materia contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate în perioada stabilită, conținutul contestației cuprinzând numai probleme personale de sănătate și cheltuieli ridicate generate de contractul de închiriere.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr. 3250 în dosarul nr. 935/57/2009 Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că „*motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate formula contestația administrativă*”, iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.

Având în vedere cele expuse sunt aplicabile prevederile pct. 2.5 din O.P.A.N.A.F. nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd:

„*Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.*”

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”, principiul fiind consfințit de art. 249 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă intrat în vigoare la data de 15.02.2013 „*cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească , în afară de cazurile anume prevăzute de lege*” și art. 250 din același act normativ care precizează :„*dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri [...]*” .

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că contribuabilul nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept prin care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de organele de impunere, în temeiul art. 216 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit.b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 450/2013 care stipulează:

“*Contestația poate fi respinsă ca:(..)*

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării, se va respinge ca nemotivată contestația formulată de X, în sumă de x lei individualizată prin Decizia de impunere privind plățile anticipate nr. x/2014 emisă de Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul actelor normative invocate și în baza prevederilor art. 206 alin. (1) lit. c) și lit. d), art. 216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 5.3, pct. 11.1 lit. a) și lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 450/2013, se:

DECIDE

Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de domnul **X** împotriva Deciziei de impunere privind plățile anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din cedarea de folosinței bunurilor pe anul 2014 nr. x/2014 emisă de Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice pentru suma de **x lei**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.